

Πέντε Ποιήματα

ΤΟΝΑ ΜΕΣΑ ΣΤ' ΆΛΛΟ

Τά πάντα ἀλλάζουνε γίνονται τόνα τ' ἄλλο
Τά ξύλα γίνονται πέτρες τά δέντρα σύννεφα
Οι γυναίκες ἄντρες τά φύλλα θάλασσες
Τά φτερά πηγάδια τά μάτια ἀέρας
Τά σερτάρια μέταλλα τά λουλούδια νοῦς
Τά γράμματα καὶ οἱ γραφές γίνονται
Ἄναλφάθητα τ' ὡραῖο γίνεται κτῆνος
Τ' ἀρσενικό οὐδέτερο τό μυστήριο φανερώνεται
Ἡ ἐλπίδα τυφλώνεται ὥπως ὁ πλοῦτος
Τά πάντα εἰναι τηλεσκόπια καὶ τίποτα δέν εἰναι
Σίγουρα ὅτι θά γίνει ἢ δέ θά γίνει
"Ολα εἰναι τό ἔνα μέσα στ' ἄλλο πέτρες
Ποτάμια τρέχουνε ἀπό τά δάχτυλά του
Οι λέξεις τους εἰναι τουλίπες
Ἡ ἀγάπη του εἰναι στέρνα εἰναι τραπέζι
Μιά πολυθρόνα κάθεται μέσ' τό δεξί του μάτι
Τό περιθόλι τοῦ παραθυριοῦ εἰναι ἔνα
Κοιμητήριο φύλλων ἢ ἀγορά εἰναι παρθένα
Καὶ ἡ δροσιά τοῦ δειλινοῦ μιά στραβοτιμονιά
Μιά βελόνα τεντώνει τήν κλωστή της ὥσπου νά σπάσει
"Ἐνα πόδι μασάει τήν ἀλυσσίδα του ἔνας χαρταετός
Γίνεται σκύλος καὶ δαγκώνει ὅποιον ἔτυχε νά περάσει
"Ἐνα παιδί ὄφρανό γίνεται ἢ μητέρα ἐνός ἄλλου
"Ἐνας τίτλος γίνεται ἄπορος καὶ παντρεύεται
"Ο, τι ὑπάρχει ζεῖ τά μέταλλα μέσα στή γῆ
Οι πέτρες μέσι στό χῶμα ἀπόδειξη πώς μαραίνονται
"Ἀμα τά ξεριζώσεις ὁ κόσμος εἰναι τρομερός
Δανείζει καὶ δανείζεται ἀλλάζει χρῶμα
Δέ λέγεται πιά ὥπως λέγεται εἰναι
Τέρας χελώνα ντιβάνι καναπές μπούτι γκαζιέρα
Καὶ μαλλί ξανθό γύρω ἀπό ἔνα γυναικεῖο φύλλο.

